

РЕШЕНИЕ

№ 2227

гр. София, 24.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 24.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **12715** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал. 2, във връзка с чл. 208 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], срещу Решение № ПО-118/09.10.2019 г. на директор на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С. (ТД на НАП-С.), с което жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) изх. № С190022-023-0002800/19.09.2019 г., издадено от М. Б. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП - С., издадено на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК, е оставена без уважение като неоснователна.

В жалбата се твърди, че обжалваното решение е немотивирано, тъй като съдържа само бланкетни мотиви, които формално преповтарят текста на закона. Посочва се, че в решението е записано, че при преценка на законосъобразността на Постановлението са взети предвид мотивите, изложени в Искане за предварително обезпечаване на задължения № Р-22221019002982-039-001/18.09.2019 г., но същото не е връчено на жалбоподателя, респ. той не е запознат със съдържанието му. Релевира се, че липсата на мотиви, както в решението, така и в постановлението прави невъзможно да се провери основателността, респ. законосъобразността на наложеното обезпечение, както и прави невъзможно да се упражни правото на защита. На следващо място се сочи, че няма основание за възникване на публично задължение, тъй като основанието да се предполага такова задължение е деклариранията от дружеството в дневника за покупки през м. юли 2017 г. покупка на възбранения недвижим имот от ЧСИ Г. Д.,

като органите по приходите са приели, че дължимият ДДС при тази покупка не е платен. Твърди се, че към жалбата срещу постановлението са представени доказателства, видно от които става въпрос за покупка чрез ЧСИ, при която по банковата сметка на ЧСИ е преведен пълният размер на продажната цена ведно с дължимия ДДС съгласно чл. 131 от ЗДДС. Сочи се, че според постановлението представител на дружеството не е намерен на декларирания адрес за кореспонденция, което обстоятелство би могло да бъде основание за налагане на предварителни обезпечителни мерки, тъй като действително дружеството е пропуснало да заяви смяната на адреса си в Търговския регистър. Този пропуск, според жалбоподателя, е отстранен и е установен контакт с ревизиращия екип, на който е оказано пълно съдействие, поради което не може да се приеме, че дружеството се е укривало или е отказвало да съдейства. Твърди се, че постановлението е издадено в нарушение на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, тъй като налагането на запор върху всички банкови сметки води до спиране на дейността, защото освен неотложните плащания, за които е поискано разрешение, има и много други, които трябва да се извършват в хода на търговската дейност. Изложени са доводи, че наложените обезпечителни мерки многократно надвишават предполагаемия размер на публичните задължения, тъй като са запорирани всички банкови сметки на дружеството, по които има наличност в размер, по-голям от предполагаемите задължения, като заедно с това с ПНПОМ № С190022-023-0002807/20.09.2019 г. е наложена възбрана върху всички притежавани от дружеството недвижими имоти. Посочва се, че данъчната оценка на поземления имот на дружеството в район В. е 470 998 лв., а на сградата - 413 507 лв., поради което е налице свърхобезпечаване на предполагаеми задължения, които не са установени с РА. Иска се отмяна на обжалваното решение. Претендират се разноските по делото съгласно представен списък. В хода на устните състезания жалбоподателят се представлява от адв. Д., която поддържа жалбата и моли решението да бъде отменено по подробни аргументи, изложени в съдебното заседание.

Ответникът – директор на ТД на НАП – С., чрез процесуален представител юрк. П., излага становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение съгласно представен списък. Подробни аргументи развива в представени по делото писмени бележки.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Установява се, че със ЗВР № Р-22221019002982-020-001/09.05.2019 г., издадена от орган по приходите при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия за установяване на задължения за данък върху добавената стойност на [фирма].

С мотивирано искане № Р-22221019002982-039-001/18.09.2019 г. на главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. е предложено да бъдат наложени мерки за предварително обезпечаване на задълженията, които ще бъдат установени в резултат на възложената ревизия. Искането е мотивирано с обстоятелството, че в хода на ревизионното производство са извършени посещения на декларирания от дружеството адрес за кореспонденция, при които е установено, че същият се намира в необитавана сграда, в която се извършват ремонтни дейности. Посочено е, че ще бъдат установени задължения, чиято събираемост ще бъде затруднена, поради което е предложено да бъдат наложени предварителни обезпечителни мерки, като очакваният размер на задълженията за ДДС е 410 000 лв. /главница/ и лихви за забава в размер на 190000лв.,

изчислена към 18.09.2019 г. Посочено е, че ревизията се извършва по указание за третиране на установена измама и по повод постъпил доклад от отдел „РОС“.

С ПНПОМ с изх. № С190022-023-0002800/19.09.2019 г., издадено от М. Б. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП-С. на [фирма] са наложени следните предварителни обезпечителни мерки:

- Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително пазене, находящи се в Обединена Българска Банка, [фирма], Централна Кооперативна Банка, [фирма] и [фирма] за сумата от 600 000 лв.

В постановлението е изложено, че се издава във връзка с мотивирано искане от главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., във връзка с извършвана ревизия на [фирма] и обстоятелството, че в хода на ревизионното производство не са представени документи, както и не е конкретизирано мястото, където се съхраняват. Изложени са мотиви, че [фирма] притежава недвижими имоти, върху които има учредени ипотечи и възбрани, върху търговското предприятие е учреден особен залог в полза на банка. По информация на програмен продукт „СУП“ дружеството има и други предходни непогасени публични задължения в големи размери.

В хода на съдебното производство ответникът е представил Доклад от отдел „РОС“ от 10.01.2019 г., в който е посочено че предмет на дейност на [фирма] е производство на електрическа енергия. За периода м.01.2018 г. – м.08.2018 г. има доставки от рискови контрагенти в размер на 10 537 лв. ДДС. Извършена е ревизия за периода м.08.10 – м.02.15 и са доначислени задължения в размер на 86 892 лв. данъчна основа и ДДС в размер на 27 571 лв. РА е обжалван по реда на ДОПК и частично потвърден с решение на Д „ОДОП“. Дружеството има непогасени задължения в размер на 570 888 лв., категоризиран като „частично събираем дълг“.

Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С190022-023-0002800/19.09.2019 г. е оспорено пред директора на ТД на НАП – С.. С решение № ПО-118/09.10.2019 г., издадено от директора на ТД на НАП – С., жалбата е оставена без уважение. Според мотиви на решаващия орган, в конкретния случай предпоставките за налагане на обезпечителни мерки са съобразени от публичния изпълнител, който е извършил преценка на „въпросните“ обстоятелства и като е взел предвид изложеното в искането на ревизиращия орган е формирал обосноваван извод за наличие на условията по чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Посочено е, че публичният изпълнител няма компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи ревизията, тъй като действа в условията на обвързана компетентност по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения, както и относно мотивите, обуславящи налагането на предварителните обезпечителни мерки.

Установява се, че с Постановление за частична отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. № 10-78-06-58-2/20.11.2019 г., е отменен частично запор наложен с Постановление № С190022-023-0002800/19.09.2019 г. върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително пазене, находящи се в Обединена Българска Банка, [фирма], Централна Кооперативна Банка, [фирма] и [фирма], като запорът остава в сила в размер на 196 272 лв. до изричната му отмяна. Изложено е, че запорът е частично отменен поради съществена несъразмерност на наложените обезпечителни мерки с размера на публичното

вземане.

С Постановление за частична отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. № 10-13-00-20/20.11.2019 г. е отменена възбраната, наложена с П. с изх. № С190022-023-0002807/20.09.2019 г. върху поземлен имот, находящ се в [населено място], мест. Г. Глава, поради установена съществена несъразмерност на наложените обезпечителни мерки. В останалата част цитираното постановление е останало в сила до изричната му отмяна.

Позовавайки се горепосочените постановления за частична отмяна на обезпечителни мерки, в хода на устните състезания по делото, процесуалният представител на жалбоподателя заявява изрично, че не поддържа жалбата срещу решението, респективно срещу процесното постановление в частта, в която са отменени обезпечителните мерки.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е постъпила в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на оспорения акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Съгласно чл. 197, ал. 1 – ал. 3 от ДОПК в настоящото производство съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган съобразно разпоредбата на чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С190022-023-0002800/19.09.2019 г. е издадено от компетентен орган – публичен изпълнител в териториалната дирекция на НАП, съгласно правомощията, предоставени с чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в същата норма задължителни реквизити.

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършване на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В случая е постъпило мотивирано искане изх. № Р-22221019002982-039-001/18.09.2019 г. от ревизиращ орган, отправено в хода на извършвана ревизия на [фирма]. В искането е посочен както очакваният размер на публични задължения, така и подробни мотиви, поради които е прието, че събирането на тези задължения ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

В рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК същият има правомощието да наложи обезпечителните мерки. Преценката за затрудненото събиране на задълженията на [фирма] е направена въз основа на мотивираното предложение на органа по приходите, в което са посочени обстоятелствата, поради които се приема, че

ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публичните вземания, както и с оглед имуществото, притежавано от ревизираното дружество. Публичният изпълнител е констатирал, че в хода на ревизията не са представени изискваните документи, на декларирания от дружеството адрес е установена необитаема сграда, върху притежаваните недвижими имоти от дружеството има учредени ипотeki и възбрани, а върху търговското предприятие е учреден особен залог в полза на банка. Наред с това се установява, че дружеството има и други предходни непогасени публични задължения. От изложеното следва извод, че липсват други активи, собственост на жалбоподателя, които да обезпечат в пълен размер предполагаемите публични вземания. Същевременно, както в хода на административното обжалване, така и в настоящото съдебно производство дружеството не представя доказателства, които да опровергават изводите на публичния изпълнител за липса на достатъчно активи, негова собственост и съответно за затруднено събиране на очакваните публични задължения. Поради това обоснован се явява изводът, че е възможно събирането на предполагаемите публични задължения да бъде значително затруднено. Предвид липсата на данни за други активи, собственост на лицето, настоящият съдебен състав приема, че налагането на предварителните обезпечителни мерки - заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, е законосъобразно и не противоречи на разпоредбата на чл. 121, ал. 3 ДОПК. При наличие на други активи, собственост на дружеството, от административния орган или от съда се извършва преценка налагането на обезпечение върху кои от тях би засегнало в най-малка степен дейността на ревизираното лице. Следва да се посочи, че налагането на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл. 121 ДОПК е предвидено от законодателя с оглед гарантиране събирането на публични вземания и с цел да бъдат защитени публичните интереси, поради което налагането на обезпечение върху активи, които биха могли да осигурят събирането на публични вземания на държавата, при липса на информация за други активи, следва да бъде допуснато за постигане целта на закона и охрана на публичните интереси. В тази връзка следва да се посочи, че жалбоподателят разполага с възможността, предвидена в чл. 199, ал. 1 ДОПК да поиска от публичния изпълнител заменянето на един вид обезпечение с друго равностойно обезпечение, като евентуално постановен отказ ще подлежи на самостоятелен съдебен контрол. За дружеството е налице и възможността по реда на чл. 229, ал. 1 ДОПК да поиска от публичния изпълнител разрешение определена част от постъпилите или постъпващите по сметката му суми да се оставят на негово временно разпореждане за неотложни плащания във връзка с дейността му.

Неоснователно е и възражението, че наложените обезпечителни мерки многократно надвишават предполагаемия размер на публичните задължения. В искането за налагане на обезпечителни мерки е изрично посочено, че очакваните задължения са в общ размер на 600 000 лв., от които главница в размер на 410 000лв. и лихва в размер на 190 000, изчислена към 18.09.2019 г. Наложеният с П. заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки е за сумата от 600 000лв., като впоследствие заповорът е частично отменен и е останал в сила за сумата в размер на 196 272 лв. Отменена е и възбраната, наложена П. с изх. № С190022-023-0002807/20.09.2019 г. върху поземлен имот, находящ се в [населено място], мест. Г. Глава, собственост на жалбоподателя. Следователно не се установява несъразмерност на наложените обезпечителни мерки, както се твърди в жалбата.

В настоящия случай не са налице и основания за отмяна на наложените

предварителни обезпечителни мерки по смисъла на чл. 197, ал. 3 от ДОПК. От една страна, длъжникът не е представил обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа. От друга страна, публичният изпълнител е спазил условията по чл. 121, ал. 1 от ДОПК за налагане на предварителните обезпечителни мерки – до него е направено мотивирано искане от органа по приходите; наложеният заповед е с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

С оглед гореизложеното настоящият съдебен състав приема, че решение № ПО - 118/09.10.2019 г. на директора на ТД на НАП – С. е издадено при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон, поради което жалбата на [фирма] следва да се отхвърли като неоснователна.

Предвид изхода от делото и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 197, ал. 3 ДОПК, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Решение № ПО-118/09.10.2019 г. на директор на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С..

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Териториална дирекция на НАП – С. сума в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: